

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 469/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном поступку окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 137/25 од 27.03.2025. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Ужицу Сик 1/25 од 13.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 137/25 од 27.03.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Вишег суда у Ужицу Сик 1/25 од 13.01.2025. године, учињена повреда закона из члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП, у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Сик 1/25 од 13.01.2025. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначено је решење Полицијске управе у Ужицу – Одсек за аналитику 03.39.6.1 број 339/24 од 16.12.2024. године, којим је прекинут поступак законске рехабилитације покренут на захтев окривљеног АА, до решавања претходног питања – постојања кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и утврђено је наступање законске рехабилитације окривљеном по правноснажној пресуди Основног суда у Ужицу К 364/20 од 09.10.2020. године.

Против наведеног правноснажног решења Вишег суда у Ужицу Сик 1/25 од 13.01.2025. године, Врховни јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз Ктз 137/25 од 27.03.2025. године, због повреде закона из члана 98. став 1. и 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП (при чему се образложење захтева односи само на повреду члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаним решење повређен закон у корист окривљеног АА.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу адвокату Немањи Никитовићу, Врховни суд је у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници већа било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са правноснажном одлуком против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 137/25 од 27.03.2025. године, је основан.

Основано Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Ужицу Сик 1/25 од 13.01.2025. године учињена повреда закона из члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП, у корист окривљеног АА.

Наиме, одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним. Ставом 2. тачка 3) истог члана, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено, између осталог, на новчану казну у року од три године од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена не учини ново кривично дело.

Међутим, поред испуњења услова из члана 98. став 1. Кривичног законика, који су прописани одредбама материјалног закона, одредбама Законика о кривичном поступку је уређен поступак за рехабилитацију, па су одредбом члана 570. ЗКП прописани процесни услови у поступању надлежног органа у смислу да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације, надлежни орган из члана 569. овог законика обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Дакле, у смислу наведених законских одредби, законска рехабилитација настаје на основу самог закона, али само ако се у законом предвиђеној процедури, од стране надлежног органа утврди испуњеност услова из члана 98. Кривичног законика. Тај поступак укључује и претходна испитивања у смислу члана 570. ЗКП, па између осталог и утврђивање да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Решењем Сик 1/25 од 13.01.2025. године, Виши суд у Ужицу поступио је супротно одредби члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП, односно побијано решење донео у корист окривљеног АА.

У образложењу побијаног решења, којим је преиначено првостепено решење којим је надлежни орган одлучујући о поднетом захтеву за брисање осуде изречене пресудом Основног суда у Ужицу К 364/20 од 09.10.2020. године, прекинуо поступак законске рехабилитације до решавања претходног питања које се тиче кривице окривљеног због кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, учињеног пре истека рехабилитационог периода, суд је, позивајући се на одредбе чланова 7. и 2. тачка 14) ЗКП, нашао да у време разматрања основаности поднетог захтева за брисање осуде, кривични поступак против окривљеног није био покренут обзиром да је оптужни предлог подигнут 05.12.2024. године, те да сходно томе окривљени током тог периода није учинио ново кривично дело, због чега је утврдио наступање законске рехабилитације окривљеном АА по правноснажној пресуди Основног суда у Ужицу К 364/20 од 09.10.2020. године.

Међутим, из списка предмета утврђује се да се против окривљеног АА води кривични поступак пред Вишим судом у Ужицу због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које постоји основана сумња да је учињено 31.03.2024. године односно у оквиру рока од три године од дана када је казна по пресуди Основног суда у Ужицу К 364/20 од 09.10.2020. године којом је окривљени због кривичног дела из члана 246а Кривичног законика осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, извршена (11.05.2021. године), а у вези са којом осудом је тражено утврђивање законске рехабилитације.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације, обзиром да није испуњена прва процесна претпоставка, јер је против окривљеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено 31.03.2024. године, дакле пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију (11.05.2024. године), због чега није ни било услова да се даље разматрају материјалне претпоставке прописане Кривичним закоником за законску рехабилитацију окривљеног АА.

Како је, Виши суд у Ужицу погрешно тумачећи законске одредбе из члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика и 570. ЗКП и базирајући своју одлуку на одредбама које прописују значење израза и моменат када се сматра да је кривични поступак покренут из члана 2. тачка 14) и 7. ЗКП, погрешно закључио да су се у конкретном случају стекли услови за примену института законске рехабилитације у односу на окривљеног АА, то је, по оцени Врховног суда, утврђивањем наступања законске рехабилитације окривљеном у односу на правноснажну пресуду Основног суда у Ужицу К 364/20 од 09.10.2020. године, Виши суд у Ужицу побијаним решењем Сик 1/25 од 13.01.2025. године, учинио повреду закона из члана 98. став 2. тачка 3) Кривичног законика у вези члана 570. ЗКП, у корист окривљеног АА, на коју се указује захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, због чега је Врховни суд по усвајању поднетог захтева у смислу одредбе члана 493. ЗКП, донео пресуду којом се ограничио само на то да утврди повреду закона, не дирајући у правноснажност побијане пресуде.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић